

лошо да плачешъ, но казвамъ, ако плачешъ върху ръцѣтѣ на своя ближенъ, този плачъ има сми-
съль. Плачи за да измиешъ ръцѣтѣ му. Но ако
твоите сълзи падатъ на софийските прашни ули-
ци, ти си първокласенъ глупакъ. Тръгнала нѣкоя
жена изъ улицата, турила кѣрица па очите си, пла-
че, не иска да я видятъ хората. Казвамъ: защо
трѣбва да проливашъ сълзитѣ си по улиците? И
изплюили нѣкой чиновникъ отъ служба, и той тръг-
налъ по улицата, плаче. Казвамъ ти си първокла-
сенъ глупакъ. Защо трѣбва да плачешъ по ули-
цата? Не, азъ искамъ да цѣните сълзитѣ си! И
послѣ вие казвате: да любимъ хората! Какъ, да
любимъ тия грѣшни, мъртви хора? Не, нашата лю-
бовь е за онѣзи, които сега живѣятъ. Нашата
любовь е за Божиите дѣца, които сега сѫ на ло-
зето. На тѣхъ трѣбва да изпратимъ Божиите лж-
чи, както слѣнцето изираща намъ лжитѣ си. Каз-
вате; да се любимъ единъ другъ! Разбирате ли
какво нѣщо е Любовъта? — Любовъта трѣбва да
се изрази съ едно велико, свещено чувство и то-
гава да изпратимъ заедно моето свещено чувство
и вашето свещено чувство изъ цѣлата вселена. Но
ако моето свещено чувство и вашето
свещено чувство не сѫ пробудени, какъ
да дойде Любовъта? — Любовъта се изразява
чрезъ онова свещено чувство, което никога не
умира, съ онази сила, която никога не отпада и
съ онази мисъль, която винаги е свѣтла. Това е
Божественото въ настъ. И всѣки отъ васъ може да
бъве силенъ само по този начинъ. Азъ ви се чу-
дя, като ви гледамъ нѣкой заблѣлъ отъ хрема и
виждашъ, веднага тръгналъ да търси лѣкаръ. Дой-
де лѣкарътъ, но и той хремавъ. И той самъ стра-